

Křesťanův politický postoj

Vybízím, ať se konají modlitby za všechny, kdo mají moc, abychom mohli vést život pokojný a klidný, a aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy. (srov. 1 Tim 2,1-8)

Křesťanství přežilo nejroztodivnější politické systémy

Křesťanská víra přežila již dva tisíce let v nejrůznějších politických, sociálních a ekonomických systémech. I dnes jsou křesťané lidmi orientovanými jak „pravice“, tak „levice“, ale i lidmi politicky nevyhraněnými. Křesťané jsou zastoupeni ve všech vrstvách společnosti: na univerzitách, ale i v pralesích, jsou to králové a prezidenti, ale i lidé ze slumů... Za dva tisíce let prošli nejrůznějšími režimy. V mnohých byli pronásledováni. Vždy byli ale spolu/tvůrci společnosti. Někdy ale bohužel propadli pokušení moci a snažili se druhým svůj pohled diktovat. Když totiž křesťané začali spoléhat jen na svou moc a sílu, začalo křesťanství upadat. Naopak rozkvétalo a přinášelo užitek vždy, když se nespolehalo samo na sebe, ale obracelo se k Bohu. Křesťané tedy mají s politickými postoji své kontinuální dvoutisícileté zkušenosti...

Jak se mají křesťané stavět k politice a jak se do ní mají zapojovat?

Konkrétní otázka tedy zní: „Jak se dnes křesťané mají v politice orientovat a jak se k ní mají stavět?“ Částečnou odpověď by mohl být životní osud jednoho z prvních křesťanů: apoštola Pavla. Pavel, původním jménem Šavel byl původně člověkem, který krutě pronásledoval nově vznikající církve v Jeruzalémě. Byl dokonce přítomen první veřejné popravě – ukamenování jáhna Štěpána (Sk 7,54-60). A možná že právě tato událost, která mnohé křesťany naplnila smutkem, byla pro Pavlova budoucnost rozhodující. Štěpán totiž těsně před svou krutou smrtí všem akterům popravě odpustil a modlil se za ně. Tedy neproklínal je, neurážel je, nenadával jim a nezoufal si. Dělal ale pravý opak ve smyslu Kristových slov: „žehnejte a neproklínejte“ a „modlete se za své nepřátele“... Odpuštění je prostředkem, který osvobozuje z pout nenávisti a zášti. A tak se možná právě Pavel, i díky odsouzenovému postoji mohl stát tím, který nejenže křesťanství již nadále nepronásledoval, ale stal se jedním z jeho největších šířitelů v dějinách.

Možná právě v této události je tedy výzva i pro nás tvář v tvář bezmoci vůči politické situaci v naší zemi: nenadávat, neurážet, neodsuzovat a nezlořečit. Ale trvale ve svém srdci odpouštět, žehnat, přimlouvat se a být citlivými na Boží volání, kam Bůh volá právě nás, kde je naše místo a poslání. Nemusíme hned předpokládat, že se z našich politiků stanou apoštolové, ale zcela jistě se něco pohne. Minimálně v nás samých. A to není málo. Protože neexistují „malé role“ v životě. Lékem na stav společnosti totiž nejsou „velcí lidé“, ale velký zástup lidí „malých“, kteří přijímají své vlastní povolání, své poslání a kteří jsou každý na své úrovni, na svém místě.

Křesťanův politický postoj by se dal shrnout do těchto bodů:

- **Odpouštět** (i těm, kdo společnosti škodí) a neživit v srdci nenávist, **ale zastávat se pravdy**, práva a spravedlnosti
- **Žehnat** a vytrvale se přimlouvat i za nepřátele (nenadávat a neproklínat)
- **Být ve spojení s Kristem**, který dává sílu
- **Hledat a přijmout své vlastní poslání** a svou vlastní (i malou) roli v rodině, společnosti, církvi, politice...

Modleme se za naše politiky

Každá modlitba může mít nejrůznější formy. Tak i modlitba za politiky naší země. Níže nabízíme jednu možnou formulovanou modlitbu (zpracovanou podle Českého misálu). Pokud můžete, zapojte se nyní do proudu lidí, kteří ji přednášejí před Boží tvář:

*Všemohoucí, věčný Bože,
lidská srdce i životy nás všech jsou ve tvých rukou;
veď všechny, kdo jsou odpovědní za naši společnost a stát,
aby hájili svobodu svědomí a všechna lidská práva,
aby prosazovali spravedlnost a mír
a usilovali o rozvoj naší vlasti.
Prosíme o to skrze Ježíše Krista. Amen*

IMA, <http://www.vira.cz>

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 15

Ročník X

6. října 2013

Vážené čtenářky, vážení čtenáři Farního zpravodaje, tento měsíc slavíme ve farních kostelech v Starém Rožmitále i ve Hvoždanech a ve filiálním kostele v Rožmitále pod Třemšínem Slavnost Posvěcení kostela. Spojme se v úvodní modlitbě – hymnu a pak spolu popřemýšlejme o významu posvěcení kostela pro náš život ve srovnání s významem,

kteří mu přikládali naši předkové.

Požehnané posvěcení Vám přeje

Redakce

Chval Hospodina, Sióně

Chval Hospodina, Sióně,
bezpečným's učiněn,
neboť požehnání hojně
dal Pán synům tvým všem.
Pevně učinil brány tvé,
postavil v tobě zdi živé,
ohrady tvé silné.

A obdařil měšťany tvé
pokojem trvalým
a obohatil domy tvé
zbožím z nebe slavným.
Všichni, kteří v tobě bydlí,
nelačnější a nežízní,
chlebem tvým se sytí.

V tom je bezpečnost Sióna,
všech, kteří v něm bydlí,
že často kázání slova
se v něm konávají,
svátostí přísluhování
k spasitelnému vzdělání,
k církve zachování.

V církvi bezpečné bydlení
vyvolení mají,
nikde jemu rovné není
u lidí na zemi.
Na ně patří oči Páně,
ochrání je jeho rámě,
mír sestoupí na ně.

Chvála budiž Bohu Otcí,

těž díkyčinění,

že tak bezpečnou pomocí
církve shromáždění

obdařil, by v pravdě stála;

ó budiž mu za to chvála

navěky vzdávána.

O způsobu, jakým chrámy svěceny bývají

...Kdo kdy viděl posvěcení kostela a kdo porozuměl modlitbám a obřadům, jež biskup při svěcení konal, zajisté že se jim velice podivil i se jimi vzdělal; nebo každý kostel a každý oltář obětí bývají službě Boží zasvěcovány způsobem nejvyšším vznešeným a slavným.

Aby tedy ti, kdož posvěcení kostela nikdy neviděli, vznešenost jeho přece poznali, popíši jim je nyní v krátku.

Příprava, průvod kolem kostela a obřady u dveří chrámových

Jak svatým a vznešeným dílem posvěcení chrámu jest, lze z toho souditi, že i biskup, jenž chrám světiti má, i osada, v které chrám posvěcen býti má, musí se na dílo to v den před svěcením postem připraviti.

Zatím co biskup zrána, kdy chrám posvětití zamýšlí, na místě, kam den před tím svaté ostatky doneseny byly, biskupská roucha svá obléká, modlí se se svým duchovenstvem sedmero kajících žalmů a litanie ke všem svatým. Pak provázen duchovenstvem přichází k uzavřeným dveřím chrámovým, tam posvětití vodu, pokropí jí sebe i lid vůkol stojící, kráčí s průvodem kolem kostela a světí zdí jeho zevnitř na vyšších jejích místech, vždy znamením kříže se slovy: „Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha Svatého.“ Duchovní pějí zatím případné odpovědi. Když přišel biskup ke dveřím chrámovým, vykoná modlitbu, udeří berlou svou na dveře se slovy: „Attolite portas,“ to jest: „Vyzvedněte brány“ atd. Pak kráčí po druhé kolem chrámu, vykropuje dolní část zdí a modlí se jako po prvé. Při kostelních dveřích pomodlí se pak jinou modlitbu a opět udeří berlou do nich. Potom kráčí po třetí kolem chrámu a pokropuje prostřední část zdí. Když se zase ke dveřím chrámovým vrátil, udeří berlou svou po třikrát do nich a volá: „Otevřte, otevřte, otevřte!“ I otevrou se dveře. Biskup udělá berlou kříž na prahu a dí: „Viztež znamení kříže! Nechť prchnou odtud všichni zlí duchové!“ Když pak biskup dovnitř kostela vkročil, jsou jeho první slova: „Pokoj domu tomuto!“ načež přítomní odpoví: „A příchodu Vašemu!“.

Biskup píše na podlahu řeckou a latinskou abecedu, svěcení oltářů

Když byl biskup doprostřed kostela pokročil, poklekne a zapěje hymnus: „Veni Creator Spiritus“, tj. „Přijď, Tvůrce Duchu!“ Po tomto zpěvu následuje litanie ke všem svatým a chvalozpěv Zachariášův: „Benedictus Dominus Deus Israel“. Mezi tím zpěvem píše biskup po dlažbě kostelní, jež posypána jest popelem, nejprve abecedu řeckou a pak latinskou, v podobě kříže. Potom světí za předepsaných modliteb sůl, vodu i víno, smíchá vše dohromady a počíná se svěcením hlavního oltáře i oltářů ostatních. Začíná jako při počátku Mše svaté s veršem „Introibo ad altare Dei“ a se žalmem: „Judica me Deus“, to jest: „Vejdou k oltářím Božím“, a „Sud’ mne, Bože!“¹⁵ Zatím, co se biskup tento žalm modlí, namočí palec do vody, právě posvěcené, a udělá uprostřed oltářního kamene, jakož i ve čtyřech rozích jeho kříže, říkáje při tom: „Oltář tento budiž posvěcen ě ke cti Boží, nejsvětější Panny Marie a všech svatých, jakož i ve jménu i na památku svatého N. Ve jménu Otce ě, i Syna ě, i Ducha ě Svatého“. Slova tato opakuje pětkrát. Potom obchází biskup oltář, jako učinili Izraelité, když dobývali Jericha, po sedmkrát, a pokropuje ho svěcenou vodou, modle se zatím žalm 50. „Miserere“, tj. „Smiluj se nade mnou, Bože!“

Kropení zdí chrámových, přinášení ostatků

Když byl biskup oltář takto sedmkrát obešel, kráčí třikrát kolem zdí chrámových a pokropuje je nahoře, uprostřed i dole, mezi čímž shromáždění se modlí tři žalmy s případnými předzpěvy. Po té pokropuje biskup, zatím co ostatní předepsané modlitby konají, s mnohými kříži dlažbu kostelní na čtyřech místech a pak se vrací k oltářím, aby se svěcenou vodou upravil maltu, potřebnou k zazdění oltářního kamene. Potom odebere se v průvodu k stánku, kde byly za minulé noci v olovené schránce uloženy svaté ostatky, jež do oltáře vloženy býti mají. Okouří je a nese pak v průvodu hořících svíců a za nakuřování kolem kostela. Při vchodu do kostela dělá svatým křížem tři kříže na bránu, říkáje: „Ve jménu Otce ě, i Syna ě, i Ducha ě Svatého budiž branou požeňanou, zasvěcenou i posvěcenou!“.

Uložení ostatků a pomazání oltáře olejem

Poté odchází biskup se svatými ostatky v průvodu k hlavnímu oltářím. Tam udělá se svatým křížem pět křížů do prohlubiny oltáře, které se „hrob“ říká, a vloží schránku se svatými ostatky do ní. To se děje na památku, že za starých dob křesťanských bylo obyčejem Mši svatou obětovati nad hroby mučedníků, i musejí za dob našich do každého oltáře, na němž Mše svatá obětována býti má, svaté ostatky vloženy býti.

Když byl biskup svaté ostatky nakouřil, uzavře hrob oltáře posvěceným kamenem a posvěcenou maltou. Potom zasazený kámen oltářní pomaže svatým olejem a nakouří i celý oltář. Potom obchází některý kněz s kaditelnicí oltář a nakuřuje jej, pokud se svěcení neskončí. Posléze obejde oltář s kaditelnou biskup sám, a nakouří jej. Naposled rozleje svatý olej i křížmo po celém oltářím, a pak jej i sám rukou rozetře.

Pomazání křížů

Když byl takto biskup svěcení oltáře dokončil, sestoupí do lodi chrámové a pomaže svatým křížem dvanácte křížů, jež byly na rozličných místech chrámu dříve namalovány, a říká při tom: „Zasvěcen ě i posvěcen ě budiž tento chrám ve jménu Otce ě, i Syna ě, i Ducha ě Svatého, ke cti Bohu i přeblahoslavené Panně Marii i všem svatým, i ve jménu a na památku svatého N. (patrona). Pokoj budiž s tebou!“ Potom každý kříž okouří třikrát.

Zapálení kadidla na oltářím, závěr

Když se byl biskup navrátil k oltářím, posvětití vonné kadidlo, jež má na oltářím býti zapáleno. Děje se to takto: Položí se zrnka kadidla v podobě kříže na pět křížů kamene oltářního a na ně pět jemných voskových svíček, jež pak vesměs se zapálí i spálí. Zatím co paterý ohniček na oltářím plápolá, pokleká biskup na stupních jeho a modlí se: „Alleluja! Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných, a oheň lásky své v nich rozněť!“ K tomu se připojí ještě jiné podobné výroky a zakončí svěcení modlitbou, zpívaje ji po způsobu preface při Mši svaté. Potom prosí Boha slovy: „Potvrzuj to, co jsi mezi námi způsobil v tomto svatém chrámu svém, jenž jest v Jerusalemě. Alleluja.“ Sbor pěvců pak pěje žalm 67., jež obsahuje poděkování za dosažená dobrodíní.

Potom přikryjí oltář předepsanými rouchy a slušně jej ozdobí; potom začne slavnostní Mše svatá, kterou slouží biskup sám.

Důvod tak slavnostního počínání

Všichni, kdo kdy takového svěcení chrámu se zúčastní, diví se rozmanitým obřadům, mazáním svatým olejem, žehnáním i modlitbám, jež se při svěcení chrámu dějí.

K čemu se však to všecko děje? K čemu obětuje se tolik námahy, tolik času a nákladu na vysvěcení kostela?

Děje se tak jedině za touto příčinou: aby se stal chrám důstojným místem, v němž by se nejsvětější obět Mše svaté Bohu Nejvyššímu přinášeti směla; a aby zasvěcen i posvěcen byl oltář ten, na němž nejčistší a nejsvětější Beránek Boží způsobem duchovním obětován býti má!

Kostely a oltáře naše jsou nevýslovně svaté

Z toho seznati může každý křesťan, jak svaté jsou naše kostely i oltáře, a proto také jak ve veliké vážnosti býti mají. Chrám Šalamounův byl toliko stínem a předobrazem našich chrámů: a přece měl tolik vážnosti i u Židů i u pohanů! Čím více musíme my kostely své ve vysoké úctě míti, když posvěcením tak velice svatými se staly!

Výklad mše sv. od ctih. Martina z Kochemu /1634 – 1712/, kap. 2, 1a; z <http://www.krasaliturgie.cz>

Posvěcení kostela

(úryvky z promluv a kázání pronesených u příležitosti posvěcení kostela Nový Dvůr)

Posvěcení kostela je víc než jen krásnou slavností. Jde totiž o *trvalé zasvěcení* stavby, která se má stát *domem modlitby* a to v tom nehlubším slova smyslu. Domem modlitby není kostel v první řadě proto, že se do něj přicházíme modlit, ale právě kvůli svému *posvěcení*. Budeme zde vyslyšeni lépe než kdekoli jinde, protože tento dům je svatý, protože je obýván Boží přítomností, protože posvěcení, sestávající z mimořádně slavnostních modliteb a obřadů, z něj učinilo jakousi personifikaci ustavičné modlitby. *Domus orationis*, to není pouze dům, kde se modlíme, to je *Dům, který se modlí* každým svým kamenem, je to modlící se dům, dům, který se stal modlitbou.

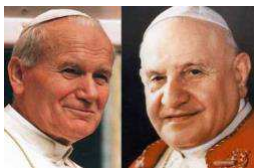
Modlitba se nemůže spokojit s krátkou návštěvou, s letným setkáním, kdy si zbežně povíme, co je nového, a jdeme si dál za svým. Modlitba znamená především vztah, přítomnost, hodiny čekání. Je naplněním slov našeho Pána: *Zůstávejte ve mně!* Uskutečnění této výzvy nutně předpokládá místo, kde bude možné a příjemné dlouho se zdržovat.

Modlitba je také chvalozpěvem. Stává se jím pokaždé, když v žalmech opakujeme slova, která nám byla dána Bohem, a vkládáme do nich všechnu krásu, jíž je schopno lidské srdce.

A konečně, modlitba se ráda vystavuje Božímu působení, když v poklidu ranní mše každý z nás přijímá pravé Tělo toho, který se za nás vydal.

Zprávy

Jan XXIII. a Jan Pavel II. budou svatořečeni 27. dubna 2014

Vatikán, 30. 9. 2013. Blahoslavení Jan XXIII. a Jan Pavel II. budou zapsáni do seznamu svatých v neděli 27. dubna 2014 – tedy o druhou neděli velikonoční, kterou Jan Pavel II. ustanovil nedelí Božího milosrdenství. Datum kanonizace obou papežů bylo rozhodnuto na dnešní dopolední veřejné řádné konzistoři, které předsedal papež František.

Tiskový mluvčí Svatého stolce na dnešním brífinku uvedl, že papež František využil svého práva dispensovat od druhého zázraku nutného ke kanonizaci bl. Jana XXIII. právě tak, jako to v poslední době učinil

Jan XXIII. při kanonizaci sv. Rehoře Barbariga roku 1960. O. Federico Lombardi dále doplnil, že také beatifikace Jana Pavla II. se konala na druhou velikonoční neděli.

jag, <http://www.radiovaticana.cz>

Desatero pokoje Jana XXIII. (1881 - 1963)

1. *Jen pro dnešek* se budu snažit prožít den, aniž bych chtěl vyřešit problém svého života najednou.
2. *Jen pro dnešek* budu co nejpečlivěji dbát na své vystupování, abych se choval důstojně, nebudu nikoho kritizovat a už vůbec se nebudu snažit někoho korigovat nebo napravovat, jenom sám sebe.
3. *Jen pro dnešek* budu šťasten v jistotě, že jsem stvořen pro štěstí... Nejenom na onom, ale také na tomto světě.
4. *Jen pro dnešek* se přizpůsobím okolnostem, aniž bych vyžadoval, aby se okolnosti přizpůsobily mým přáním.
5. *Jen pro dnešek* věnuji deset minut svého času dobré četbě. Dobrá četba je pro život duše stejně nutná, jako je výživa nutná pro život těla.
6. *Jen pro dnešek* vykonám dobrý skutek a nebudu o tom nikomu vyprávět.
7. *Jen pro dnešek* vykonám něco, do čeho se mi vůbec nechce. A kdybych se snad cítil uražen, dám si pozor, aby to nikdo nepozoroval.
8. *Jen pro dnešek* si připravím přesný program. Možná jej přesně nedodržím, ale určím si jej. A budu se chránit před dvěma zly: před chvatem a nerozhodností.
9. *Jen pro dnešek* budu pevně věřit, že dobrotivá Boží prozřetelnost se o mne stará, jako by mimo mne nebylo nikoho na světě. Budu tomu věřit, i kdyby okolnosti nasvědčovaly opak.
10. *Jen pro dnešek* nebudu mít strach. Obzvláště nebudu mít strach radovat se ze všeho, co je krásné, a věřit v dobrotu.

Je mi dáno po dobu dvanácti hodin vykonávat dobro. Kdybych si měl myslet, že to mám konat po celý život, vzalo by mi to patrně odvahy.

„Desatero pokoje“ se nabízí jako duchovní průvodce, jako podnět ve všedním životě, jako povzbuzení k možnostem dnešního dne. „jenom pro dnešek“ – ta myšlenka ulehčuje, dodává nám klidu. Co je dnes možné, mohu bez obav vzít do rukou. Co se dnes ještě zdá nemožné, mohu bezpečně svěřit Bohu. „Den ze dne žijeme v rukou Páně.“ (Jan XXIII.)

Svatý otec promluvil k účastníkům Mezináboženského setkání za mír

Vatikán, 30. 9. 2013. Komunita Sant'Egidio včera zahájila již 27. edici Mezinárodního setkání za mír. Mítinku nazvaného „Odvaha k naději. Náboženství a kultury v dialogu“ se účastní více než čtyři sta náboženských představitelů spolu se zástupci politického a kulturního života. Nedělní eucharistii v bazilice sv. Pavla za hradbami slavil římský vikář, kard. Agostino Vallini. Přítomni byli zástupci pravoslavných a protestantských církví, kteří se spojili v ekumenické modlitbě za jednotu křesťanů a za osvobození dvou pravoslavných biskupů unesených v Sýrii. Svatý otec František přijal již v pátek k soukromé audienci řecko-pravoslavného patriarchu Antiochie a celého Východu, Youhanna X. al-Yazigiho, který je bratrem jednoho z unesených metropolitů (arcibiskupa Boulose al-Yazigiho). Tématem rozhovoru byla pochopitelně situace v Sýrii. Řecko-pravoslavný antiošský patriarcha papeži poděkoval za vyhlášení dne modlitby a půstu za mír v Sýrii a požádal jej o trvalou modlitbu za zkoušenou zemi. „Nechceme již vidět loď, které odvázejí křesťany z Blízkého východu, ani loď, které přivázejí zbraně k pokračování války. V Sýrii musí i nadále žít křesťané a muslimové společně, tak, jak tomu vždy bylo“, uvedl Youhanna X. v sídle komunity Sant'Egidio. Dnes papeže navštívil další z náboženských představitelů, řecko-pravoslavný alexandrijský patriarcha Teodor II.

Všechny účastníky mítinku Svatý otec pozdravil dnes dopoledne v Klementinském sále Apoštolského paláce. Poděkoval jim, že pokračují v cestě, kterou navrhl Jan Pavel II. roku 1986 v Assisi a kterou právě dnešní svět velmi potřebuje.

„Nikdy se nemůžeme smířit s bolestí národů, které jsou rukojmími války, bídy a vykořisťování. Nemůžeme lhositěně a bezmocně přihlížet dramatu dětí, rodin, starých lidí, vystavených násilí. Nelze dopustit, aby terorismus uzavřel srdce nemnoha násilníků a rozsával bolest a smrt mezi

mnohými oběťmi. Zejména všichni neustále a nahlas zdůrazňujeme, že násilí, ať již se projevuje jakkoliv, nemůže být ospravedlňováno náboženskými důvody.“

„Násilí je důsledkem absence Boha, popírání Boha a ztráty lidskosti, která s tím jde ruku v ruce, citoval papež František z promluvy Benedikta XVI. na mezináboženském setkání v Assisi před dvěma lety. Jakou roli zde mají vůdci jednotlivých náboženství, dotazoval se římský biskup?

„Vaše každoroční setkávání mi napovídá, kudy vede cesta. Mít odvahy k dialogu. Tato odvaha a dialog budí naději. Nemají co do činění s optimismem. Naděje je něco jiného. Ve světě a společnosti je málo pokoje, protože schází dialog. Jen stěžejí opouštíme úzký horizont svých vlastních zájmů, abychom se otevřeli k pravé a upřímné konfrontaci. Mír vyžaduje vytrvalý, trpělivý, intenzivní a inteligentní dialog, který nic nepovažuje za ztracené.“

Takovýto dialog může zvítězit nad válkou, umožnit soužití generací, etnik a lidí různého přesvědčení. V závěru Svatý otec vyzval náboženské vůdce, aby se o mír zasazovali nikoliv jako pouzí zprostředkovatelé mírových iniciativ, nýbrž jako skuteční prostředníci.

„Zprostředkovatelé se snaží na všech stranách vyzískat nějakou slevu, aby na tom nakonec sami vydělali. Prostředník naopak si nenechává nic pro sebe, nýbrž se velkoryse vydává až do úplného vyčerpání. Ví totiž, že jediným výsledkem je pokoj. Každý z nás je povolán, aby se stal tvůrcem pokoje; sjednocoval, a nikoliv rozděloval, odstraňoval nenávisť, a nikoliv ji uchovával; otevíral cesty dialogu, a nikoliv stavěl nové zdi! Vedme dialog a setkáváme se, abychom do světa vnesli kulturu dialogu, kulturu setkávání.“

Vyzýval papež František členy komunity Sant'Egidio a účastníky 27. Mezinárodního setkání za mír. Mezináboženský mítink v duchu Assisi pokračuje v debatních sekcích a vyvrcholí středními modlitbami za mír na římském Kapitulu.

jag, <http://www.radiovaticana.cz>

V Českých Budějovicích proběhnou Františkánské misie

Čím žijí křesťané? Je možné se neformálně o víře pobavit? Jakou úlohu má pozhánání? Na tyto otázky se pokusí odpovědět čtyřdenní program vzájemných setkání, diskuzí, hudební či divadelní produkce nazvaný *Františkánské misie*, který se letos uskuteční od 9. do 12. října 2013 v Českých Budějovicích.

České Budějovice: „Rozhodli jsme se připravit program pro lidi, kteří se chtějí seznámit s křesťanstvím, kteří chtějí poznat, čím křesťané žijí. Nejen nějak vnějškově, ale z toho, co naplňuje jejich život, co je jádro jejich života, co je podstatné v životě křesťana,“ uvádí katolický kněz Jakub Sadílek, z jehož podnětu Františkánská misie před čtyřmi lety vznikla. Záštitu nad letošním ročníkem převzal primátor města České Budějovice Mgr. Juraj Thoma a českobudějovický biskup Mons. Jiří Paďour.

Pro každého z nás je důležitá zkušenost

Hlavní osu programu budou tvořit večerní setkání. V klubu Horká vana na České ulici proběhne akce z cyklu *Bez vytáček o křesťanství*, páteční večer bude věnován koncertu slovenské skupiny *eSPÉ*, v sobotu se v katedrále představí divadlo o člověku hledajícím smysl života nazvané *Zraněný pastýř*. Zvláštním bodem programu je večer s možností poprosit o modlitbu za sebe nebo za své potřeby. „Jsou to večery, kde se mohou jednat o křesťanství něco dozvědět,“ přibližuje Jakub Sadílek, „zároveň bychom ale byli rádi, aby se mohli Ježíše a toho, čím křesťané žijí, nějakým způsobem dotknout, nějak to zažít. Myslím, že pro dnešního člověka, stejně jako pro každého z nás, je důležitá nějaká zkušenost, dotknout se živého Boha.“

V prostoru mezi VS kolejemí Čtyři dvory proběhne *Piknik mezi bloky*, který nabídne posezení u kávy, příp. možnost si neformálně popovídat s někým s věřícími lidmi. K setkání může posloužit také Františkova káfrna v blízkosti katedrály nebo informační stánek v blízkosti náměstí Přemysla Otakara II., kde bude též připraven program pro děti.

Program bude dále probíhat na středních a základních školách, kde se v minulých letech setkal s kladnou odezvou, připraveny jsou i návštěvy domovů důchodců a nemocnic.

Ulicemi též budou procházet viditelně označení členové misijního týmu, které je možné zastavit, popovídat si, poprosit o modlitbu. Modlitební službu mohou lidé využít i v Katedrále sv. Mikuláše. „Mnoho lidí si prožilo v životě něco těžkého a často hledají pomoc různým způsobem, tak my bychom chtěli nabídnout také křesťanskou pomoc skrze modlitbu pozhánání. Chtěli bychom se spolu s těmito lidmi přimlouvat za jejich konkrétní problémy, starosti, rodiny...“, doplnil Sadílek.

Rádi bychom se podělili o to, co nás naplňuje a dává nám pokoj v duši

Podle pořadatelů není cílem misí nikoho přesvědčovat, nýbrž ve svobodě vydat svědectví, že existují lidé, kteří nejsou zahleděni jen do sebe a neorientují se jen pro zisky, ale žijí podle Božího řádu. „Tuto aktivitu vnímáme jako nabídku a svědectví naší víry. Rozhodně nejde o nějakou agitaci. Spíše se chceme s ostatními lidmi podělit o to, čím žijeme. Co nás naplňuje a činí šťastnými a dává nám pokoj v duši, kterým je pro nás Ježíš,“ uzavírá Sadílek.

Františkánské misie pořádají katolické křesťané, především řád františkánů a Školských sester sv. Františka. V minulých letech se podobná akce uskutečnila v Plzni, Liberci a Ostravě.

Více informací i program misí lze nalézt na webu www.frantiskanskemisie.cz, adresa na Facebooku www.facebook.com/frantiskanskemisie. Ondřej Mléčka, <http://tisk.cirkev.c>, <http://tisk.cirkev.cz>

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 7. do 20. října 2013			
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
Pondělí	7. 10.		mše svatá není		
Úterý	8. 10.		Slavnost Posvěcení kostela (Posvícení) 18,00 Za farnost		
Středa	9. 10.		18,00 Za farníky		19,00 Modlitební setkání <i>Společenské centrum</i>
Čtvrtek	10. 10.		8,30 volná intence		14,30 mše svatá <i>Centrum soc. služeb</i>
Pátek	11. 10.		18,00 volná intence		
Sobota	12. 10.	10,00 křest Venduly Kůlové	18,00 Za Ing. Františka Matějku a za rodiče Josefu a Františka Matějkovy		
Neděle	13. 10.	8,15 bez intence		10,00 mše svatá	
Pondělí	14. 10.		mše svatá není		
Úterý	15. 10.		18,00 Za farníky		
Středa	16. 10.		18,00 Za farníky		19,00 Biblická hodina <i>Společenské centrum</i>
Čtvrtek	17. 10.		8,30 volná intence		18,00 mše svatá <i>Voltuš</i>
Pátek	18. 10.		18,00 Za Josefa a Marii Tolmovy a za Karla a Marii Kloudovy		
Sobota	19. 10.		18,00 Za + Josefa Němce a za zdraví Heleny Němcové a Heleny Tirkové		
Neděle	20. 10.	Slavnost Posvěcení kostela (Posvícení) 8,15 Za farnost		Slavnost Posvěcení kostela (Posvícení) 10,00 mše svatá	16,00 koncert ZUŠJJR k 248. výročí narození J. J. Ryby <i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>

Starorožmitálská pouť s poděkováním za úrodu
15. 9. 2013 Foto: Fr. Liška

